

कर्णार्जुनसहायोहंजयेयमपिवासवमित्युक्तमनुमोदते एवमेतदिति ॥ २ ॥ तर्हि किमर्थं देवैरनयोर्वैरमुत्पादितमित्याशंक्याह गुह्यमिति ॥ ३ ॥ क्षत्रमिति संघर्षजननोवैराध्युद्दीपकः कन्यागर्भोदेवैः क्षत्रस्य स्व
गमनायनिर्मितइत्यर्थः ॥ ४ ॥ चकारअधीतवान् अंगिरसांश्रेष्ठात् द्रोणात् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ दैवाच्चापिस्वभावतइति दैवादेवानांसंकल्पात्पूर्वोक्तात् स्वभावतः वीर्याधिकोनीचकुलोदुःसंगेनसमेधितः महाजनैः

नारदउवाच एवमेतन्महाबाहोयथावदसिभारत ॥ नकर्णार्जुनयोः किंचिदविषयं भवेद्रणे ॥ २ ॥ गुह्यमेतत्तु देवानां कथयिष्यामि ते नघ ॥ तन्निबोधमहाबा
होयथावत्तमिदं पुरा ॥ ३ ॥ क्षत्रं स्वर्गं कथं गच्छेच्छस्त्रपूतमिति प्रभो ॥ संघर्षजननस्तस्मात्कन्यागर्भो विनिर्मितः ॥ ४ ॥ सवालस्तेजसायुक्तः सूतपुत्रत्वमाग
तः ॥ चकारांगिरसः श्रेष्ठाद्नुर्वेदंगुरोस्तदा ॥ ५ ॥ सबलं भीमसेनस्य फाल्गुनस्य चलाघवं ॥ बुद्धिचतवराजेंद्रयमयोर्विनयंतदा ॥ ६ ॥ सख्यं च वासुदेवेन बा
ल्ये गांडीवधन्वनः ॥ प्रजानामनुरागं च चितयानो व्यदत्त ॥ ७ ॥ ससख्यमकरोद्वा ल्ये राजा दुर्योधनेन च ॥ युष्माभिर्नित्यसं द्विष्टो दैवाच्चापि स्वभावतः ॥ ८ ॥ वी
र्याधिकमथालक्ष्यधनुर्वेदधनं जयं ॥ द्रोणं रहस्युपागम्य कर्णो वचनमब्रवीत् ॥ ९ ॥ ब्रह्मास्त्रं वेत्तुमिच्छामि सरहस्यनिवर्तनं ॥ अर्जुनेन समं चाहं युध्येयमिति मे म
तिः ॥ १० ॥ समः शिष्येषु वः स्नेहः पुत्रे चैव तथा ध्रुवं ॥ त्वत्प्रसादान्न मां ब्रूयुरकृतास्त्रं विचक्षणाः ॥ ११ ॥ द्रोणस्तथोक्तः कर्णेन सापेक्षः फाल्गुनं प्रति ॥ दौरात्म्यं चैव
कर्णस्य विदित्वा तमुवाच ह ॥ १२ ॥ ब्रह्मास्त्रं ब्राह्मणो विद्याद्यथावच्चरितव्रतः ॥ क्षत्रियो वा तपस्वी यो नान्यो विद्यात्कथं च न ॥ १३ ॥ इत्युक्तो गिरसां श्रेष्ठमामं च्यप्र
ति पूज्य च ॥ जगाम सहसारा मं महेंद्रं पर्वतं प्रति ॥ १४ ॥ सतुराममुपागम्य शिरसाभिप्रणम्य च ॥ ब्राह्मणो भार्गवोऽस्मीति गौरवेणाभ्यगच्छत ॥ १५ ॥ रामस्तं प्र
ति जग्राह पृष्ठागोत्रादिसर्वशः ॥ उष्यतां स्वागतं चेति प्रीतिमांश्चाभवद्भ्रशं ॥ १६ ॥ तत्र कर्णस्य वसतो महेंद्रे स्वर्गसन्निभे ॥ गंधर्वैराक्षसैर्यक्षैर्देवैश्चासीत्समाग
मः ॥ १७ ॥ स तत्रेष्वस्त्रमकरोद्गुश्रेष्ठाद्यथाविधि ॥ प्रियश्चाभवदत्यर्थं देवदानवरक्षसां ॥ १८ ॥ सकदाचित्समुद्रांते विचरन्नाश्रमांतिके ॥ एकः खड्गधनुष्पा
णिः परिचक्रामसूर्यजः ॥ १९ ॥ सोऽग्निहोत्रप्रसक्तस्य कस्यचिद्ब्रह्मवादिनः ॥ जघाना ज्ञानतः पार्थ होमधेनुं यदृच्छया ॥ २० ॥ तदज्ञानकृतं मत्वा ब्राह्मणाय न्य
वेदयत् ॥ कर्णः प्रसादयंश्चैनमिदमित्यब्रवीद्वचः ॥ २१ ॥ अबुद्धिपूर्वं भगवन् धेनुरेषा हता तव ॥ मया तत्र प्रसादं च कुरुष्वेति पुनः पुनः ॥ २२ ॥

स्पर्धमानो हंतिराष्ट्रं सराजकमिति श्लोकोक्तात् ॥ ८ ॥ ९ ॥ ब्रह्मास्त्रमिति रहस्यं तत्प्रसादनविधिः निवर्तनमुपसंहारः ताभ्यां सहितं सरहस्यनिवर्तनं ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ ब्रह्मास्त्रमिति त्वंतु ब्रह्मक्षत्रेतरत्वान्न विद्याह
इत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ गुरुरेव पितेत्यभिसंधायाहं ब्राह्मणो भार्गवोऽस्मीति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ समुद्रांते दक्षिणसमुद्रसमीपे ॥ १९ ॥ होमधेनुं कर्णपर्वोक्तदिशा वत्सवधएवात्र धेनुवधो ज्ञेयः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥